

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/249/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012499
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123012499.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. A. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného B. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 8.12.2023, č.k. 6To/175/2023 - 465, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4.1.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Trnave, funkčne v postavení prvostupňového súdu, uznesením zo dňa 8.12.2023, č. k. 6To/175/2023 – 465 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), rozhodol o väzbe obžalovaného B. C. takto:
I. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa obžalovaný B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, berie do väzby, ktorá sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.
II. Lehota väzby začne plynúť okamihom prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.11.2022, sp. zn. 0T/98/2022, právoplatný 02.12.2022, vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa u obžalovaného B. C. väzba dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Prokurátorka sa práva na podanie sťažnosti vzdala. Obhajca obžalovaného v odôvodnení podanej sťažnosti uviedol (skrátene):

2.1. S rozhodnutím nesúhlasí z dôvodov uvedených v § 189 ods. 1 Trestného poriadku, pretože výrok rozhodnutia je nesprávny, medzi výrokom rozhodnutia a odôvodnením je zřejmý rozpor a tiež boli porušené ustanovenia trestného konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

2.2. Zastával názor, že rozhodnutie je nezákonné a vecne nesprávne. Rozhodnutie pre nezákonnosť trpí vadami, čo je dôvodom na jeho zrušenie. Ide celkovo o vadný akt. Rozhodnutie je zároveň aj neefektívne, nekonceptné a nespravodlivé, čím je teda vecne nesprávnym, čo je ďalším dôvodom na jeho zrušenie. Rozhodnutie je arbitrárne, formalistické, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné.

2.3. Namietal, že absentuje dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože súd formalisticky vyhodnotil argumentáciu obžalovaného, že by po prepustení z väzby pracoval tak, že jej súd neuveril. Obžalovaný sa ku skutkom priznal a úprimne ich oľutoval, prejavil snahu po náprave. Napriek uvedenému súd vyhodnocoval predovšetkým správanie obžalovaného v minulosti s ohľadom na špeciálnu recidívu a nereflektoval súčasnú situáciu v čase rozhodovania na strane obžalovaného bez dostatočného zohľadnenia možnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

2.4. Uviedol, že rozhodnutie je v rozpore s § 176 ods. 2 trestného poriadku, pretože neobsahuje dostatočne konkrétne o aké dôkazy sa opierajú jeho jednotlivé skutkové zistenia, ani úvahy, akými sa riadil súd pri hodnotení dôkazov. Absentujú dostatočne odôvodnené závery. Rozhodnutie je teda vo svojom odôvodnení nepresvedčivé.

2.5. Taktiež sa súd sa v rozhodnutí presvedčivo nevysporiadal s argumentáciou odsúdeného.

2.6. Súd porušil § 61b ods. 1 Trestného poriadku, keď nebola na strane obhajcu ani odsúdeného zachovaná lehota päť pracovných dní pred vykonaním výsluchu dňa 08.12.2023. Táto lehota je jednoznačne ustanovená cit. zákonom a jej porušenie bolo porušením práva odsúdeného na obhajobu, nakoľko odsúdený ani obhajca nemali dostatočný čas na prípravu.

2.7. Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby bolo rozhodnutie zrušené sťažnostným súdom. 3. Podľa § 185 ods. 4 Trestného poriadku proti uzneseniu odvolacieho súdu o vzatí obvineného do väzby je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne iný senát tohto súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

4. Krajský súd v Trnave, postupom podľa § 185 ods. 4 Trestného poriadku, vpostavení nadriadeného orgánu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

5. Obžalovaný bol na základe obžaloby podanej prokurátorkou Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania skutku, kvalifikovaného ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v spojení s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku spolupáchatelstvom podľa § 20, § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku spolupáchatelstvom podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 20.9.2023, sp. zn. 104T/12/2023, okresný súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania týchto trestných činov a odsúdil ho na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný a okresný prokurátor odvolanie, proti výroku o treste. Výrok o vine bol ustálený na základe vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1, písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal.

6. O odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 19.12.2023 sp. zn. 6To/175/2023 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným, teda ja vo vzťahu k obžalovanému B. C.. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému B. C. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

7. Obžalovaný bol napadnutým uznesením vzatý do väzby v priebehu odvolacieho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 6To/175/2023.

8. Krajský súd odôvodnil napadnuté uznesenie tým, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný. Poukázal na to, že obžalovaný urobil na hlavnom

pojednávani vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po splnení podmienok stanovených v § 257 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 257 ods. 6 Trestného poriadku okresný súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku o tom, že je vinný zo žalovaného skutku prijal. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného a odvolania obžalovaných a prokurátora zahlásených len do výrokov o treste proti rozsudku okresného súdu zo dňa 20.9.2023, č. k. 104T/12/2023-369, sa výrok o vine obžalovaného stal právoplatným, čo len umocnilo materiálne dôvody väzby.

9. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku videl súd v osobe obžalovaného, ktorý je špeciálny recidivistom, ktorý bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, konkrétne za trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Z odpisu registra trestov súd ďalej zistil, že rozsudkom okresného súdu zo dňa 10.9.2020, sp. zn. 6T/83/2019, právoplatným dňa 26.9.2020 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal 21.9.2022, pričom dva mesiace po prepustení z výkonu trestu sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, a to dňa 20.11.2022, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.11.2022, sp. zn. 0T/98/2022, právoplatným dňa 02.12.2022, na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý v čase vydania napadnutého uznesenia vykonával. Pred nástupom tohto trestu, dňa 29.1.2023, obžalovaný spáchal skutok prejednávaný v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 6To/175/2023, ku ktorému sa priznal. Uvedené skutočnosti vyvolávajú podľa súdu obavu z možného pokračovania v trestnej činnosti v prípade jeho prepustenia na slobodu, ktorá nie je nijakým spôsobom hypotetická alebo iluzórna, ale je naopak reálna a opiera sa o fakt, že obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku krátko po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ako i krátko pred nástupom ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody, a fakt, že obžalovaný bol dosiaľ už 9-krát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, je nemajetný, bez legálneho zdroja príjmov, tak dôvodná obava, že by v prípade prepustenia na slobodu pokračoval v páchaní majetkovej trestnej činnosti, aby si tým zaobstarával prostriedky na živobytie, event. aj na drogy, ktoré ako uviedol, užíval, je nepochybné daná.

10. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vo vzťahu existencii dôvodného podozrenia, že sa obžalovaný dopustil spáchania skutku, pre ktorý bol trestne stíhaný, ako aj vo vzťahu k existencii konkrétnych skutočností, ktoré u neho zakladali dôvod na jeho vzatie do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v čase rozhodovania tunajšieho súdu, ktoré sú citované v bodoch 8. a 9. tohto uznesenia sťažnostného súdu, považuje senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti, za vecne správne. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je obsahovo dostatočné, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Vady, ktoré obžalovaný napadnutému uzneseniu vytýka a ktoré sú v bodoch 2.1. a 2.2. tohto uznesenia, nie sú zo strany obžalovaného konkretizované. Senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti nezistil žiaden rozpor medzi výrokmi napadnutého uznesenia a jeho odôvodnením. Pokiaľ ide o námietku, že súd nevzal do úvahy priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným, túto nepovažuje senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti za dôvodnú. Opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti obžalovaným tak, ako to uviedol súd v napadnutom uznesení, predstavuje rozhodujúci faktor pri posudzovaní predikcie ďalšieho správania sa obžalovaného v budúcnosti. Jeho vyhlásenia o ľútosťi a o snahe po náprave, sú tak v príkrom rozpore s jeho skutočným správaním v minulosti, ktoré nasledovalo po opakovaných odsúdeniach a po výkone trestu odňatia slobody.

11. Pokiaľ obžalovaný namieta, že pri výsluchu obžalovaného pred rozhodnutím o vzatí do väzby, nebola dodržaná lehota podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku, senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti uvádza, že vypočutie obžalovaného pred rozhodnutím o väzbe sa riadi ustanovením § 72 ods. 3 Trestného poriadku, ktoré je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 61b ods. 1 Trestného poriadku. Dodržanie päťdňovej lehoty na prípravu pred vykonaním výsluchu tak nebolo potrebné. S touto námietkou, ktorá bola vznesená už v prvostupňovom konaní, sa správne vysporiadal súd v odôvodnení napadnutého uznesenia.

12. Rovnako správne rozhodol krajský súd aj o tom, že väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a tento výrok aj náležite odôvodnil, pričom senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti, považuje túto argumentáciu za vecne správnu a obsahovo vyčerpávajúcu. Preto na príslušnú časť napadnutého uznesenia iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

13. S poukazom na vyššie uvedené závery dospel senát krajského súdu rozhodujúci o sťažnosti k záveru, že všetky výroky napadnutého uznesenia v čase vydania napadnutého uznesenia až do času právoplatného rozhodnutia o treste obžalovaného, boli vecne správne a sťažnostné námietky nie sú dôvodné.

14. Nakoľko však tunajší súd dňa 19.12.2023 rozhodol o treste obžalovaného a právoplatne ukončil súdne konanie, skončilo aj trvanie väzby, do ktorej bol obžalovaný vzatý napadnutým uznesením.

Predsedička senátu odvolacieho súdu dňa 19.12.2023 nariadila obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody a obžalovaný sa tak v čase rozhodovania senátu krajského súdu rozhodujúceho o sťažnosti, nenachádzal vo výkone väzby, ale vo výkone trestu odňatia slobody. Rozhodnutie nadriadeného súdu musí vychádzať zo stavu, ktorý je zistený v čase vydania jeho rozhodnutia. Preto bolo potrebné, napriek tomu, že sťažnostné námietky obžalovaného boli v celom rozsahu vyhodnotené ako nedôvodné, rozhodnúť o zrušení napadnutého výroku bez toho, aby po zrušení pristúpil k vydaniu nového rozhodnutia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.